

SA wasdee ctuary

Vol 48 : 2Q18

ฉบับที่ 48 ประจำไตรมาสที่ 2 ปี 2561

Sponsored by

Society of Actuaries of Thailand (SOAT)

SOAT
THE SOCIETY OF ACTUARIES OF THAILAND

สมาคมแอกชัวร์ไทย ก้าวเข้าสู่ทศวรรษที่ 5

มุ่งมั่น พัฒนาแอกชัวร์ไทย สู่มาตรฐานสากลเพื่อให้ประชาชนเชื่อมั่นระบบประกันภัย จากการทำดำเนินงานธุรกิจประกันภัยที่เป็นธรรม และยั่งยืน

The Society of Actuaries of Thailand

C/O 348 Soi Ratchadaphisek 9, Ratchadapisek Road (Thapra - Taksin)

Dao Khanong Sub district, Thonburi Bangkok 10600

Tel.+66 (0) 8 0559 4555 www.soat.or.th

“ก้าวไปกับสมาคมแอกซ์วีไทย” ก็มีอะไรใหม่ๆ ที่สมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย ได้ทำ อยู่เสมอครับ โดยผู้อ่านทุกท่านสามารถติดตามข่าวสารและ ผลงานของสมาคมฯ ผ่านในคอลัมน์นี้ได้ครับ

เริ่มด้วยหัวข้อเรื่องที่ใช้หลักคณิตศาสตร์ประกัน ภัยว่าด้วย “การจัดตั้งเงินสำรองสำหรับเลี้ยงดูคนในยาม เกษียณ” ว่ามีหลักการใหญ่ๆ อยู่ทั้งหมด 2 แบบ และเมื่อ ได้แนวคิดรวบยอดนี้แล้ว ผู้อ่านแต่ละท่านก็จะเดากันออก ครับว่ากองทุนที่ตัวเองมีอยู่นั้นโดนจัดตั้งเงินสำรองแบบไหน และแบบไหนเสี่ยง หรือไม่เสี่ยงกว่ากัน

เกาะกระแสกับการลดหย่อนภาษีของประกัน สุขภาพที่ทุกท่านได้ทราบกันถ้วนหน้าแล้ว ว่าโดนนำมารวม กับประกันชีวิต ซึ่งหมายความว่าถ้าซื้อประกันชีวิตเต็มแล้ว ก็ จะไม่ได้การลดหย่อนภาษีจากประกันสุขภาพอีก ที่นี้เรามาดู เหตุผลว่า “เหตุใดเบี้ยประกันสุขภาพจึงควรได้รับสิทธิลด หย่อนภาษี” และการลดหย่อนที่มีนั้นเพียงพอหรือไม่ ทำไม ในอนาคตจึงควรมีมาตรการลดหย่อนแยกออกมาต่างหาก เกรียดกันมาพอแล้ว จากนั้นก็มาอ่านเรื่องเบาๆ ที่เอามาแบ่ง บันให้อ่านกันกับ “บันทึกฉบับเมื่อครั้งไปทำงานที่ย่องกง ตอนที่ 1” โดยหลังจากที่ระยะเวลาผ่านมากกว่า 10 ปีแล้ว ผมก็ได้ ลองมองย้อนอดีตของตัวเองพร้อมๆ ไปด้วยการตอบคำถาม ที่มีจากผู้ใหญ่ที่ผมเคารพท่านหนึ่ง ลองมาเปิดบันทึกฉบับนี้ ไปด้วยกันครับ

Hello
from
Editor!

พิเชฐ เจียรธนินวิสิณ (ทอมมี่)
บรรณาธิการ

และก็มาเก็บเกร็ดเล็กน้อย เสริมความรู้ความเข้าใจ ในธุรกิจประกันกับ “ความรู้ประกันบ้านอายุ ฉบับย่อ” ซึ่งให้ แนวคิดรวบยอดใหม่ของการพัฒนาแบบประกันอีกมุมมอง หนึ่ง

สุดท้าย เรื่องที่น่าจับตามองของวงการก็คือ “คณิตศาสตร์ประกันภัยกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (IFRS9)” ว่ามีที่มาที่ไปอย่างไร ทำให้ถึงเกี่ยวข้องกับ แอกซ์วี ซึ่งก็ติดตามอ่านกันได้ครับ

วารสารฉบับนี้ มีไว้เพื่อให้ “สมาชิกของสมาคมนัก คณิตศาสตร์ประกันภัย” และ “บุคคลทั่วไป” ที่สนใจเรื่องราว ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบการเงินของสวัสดิการในสังคม ซึ่ง สามารถดาวน์โหลดสวัสดิ์แอกซ์วีย้อนหลังได้ที่ www.soat.or.th

CONTENTS

ฉบับที่ 48/2561

- 04 - ก้าวไปกับสมาคมแอกซ์วีไทย
- 08 - การจัดตั้งเงินสำรองสำหรับเลี้ยงดูคนในยามเกษียณ
- 11 - เหตุใดเบี้ยประกันสุขภาพจึงควรได้รับสิทธิลดหย่อนภาษี
- 18 - บันทึกฉบับเมื่อครั้งไปทำงานที่ย่องกง ตอนที่ 1
- 24 - ความรู้ประกันบ้านอายุ ฉบับย่อ
- 28 - IFRS9&Actuary ประชาชาติธุรกิจ

ก้าวไปกับ สมาคมแอกซ์วารีไทย

ในไตรมาสที่ผ่านมา สมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย ได้เดินสายเข้า
สวัสดีปีใหม่กับสมาคมต่างๆ เป็นที่เรียบร้อย และสำหรับวารสารสวัสดีแอกซ์วารีฉบับนี้ ก็ได้
เดินทางมาถึงไตรมาสที่ 2 ของปี 2561 ดังนั้นเรามาดูผลการดำเนินงานที่ผ่านมากันนะคะ

ผลการดำเนินงานคณะกรรมการสมาคมฯ

1. คุณพิเชษฐ เจียรณณีทวีสิน นายกสมาคมฯ ดร.ปิยวดี ไชวิฑูรกิจ คุณจักรพันธ์ เหลืองนฤมิตชัย และคุณ
ธัญนพ เหล่าสุขศรีงาม เข้าพบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เพื่อให้คำแนะนำ
และให้คำปรึกษาเรื่องดังนี้

1. การจัดเก็บข้อมูลของฝั่งวินาศภัย

2. มาตรฐานการปฏิบัติงานสำรองประกันภัย

เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561 ณ ห้องประชุมสำนักงาน คปภ.

2. คุณพิเชษฐ เจียรณณีทวีสิน นายกสมาคมฯ เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการสำนักงานฯ ครั้งที่ 3/2560-2561
ในวันอังคารที่ 6 มีนาคม 2561 ณ ห้องประชุม 231 ชั้น 3 อาคาร 2 สมาคมประกันวินาศภัยไทย

3. คุณพิเชษฐ เจียรณณีทวีสิน นายกสมาคมฯ และคณะกรรมการสมาคมฯ ได้เข้าประชุมคณะกรรมการสมา
คมฯ ครั้งที่ 2/61 ในวันพุธที่ 14 มีนาคม 2561 ณ ห้องประชุม 17.2 อาคารเอไอเอทาวเวอร์

4. คุณพิเชษฐ เจียรมณีทวีสิน นายกสมาคมฯ คณะกรรมการสมาคมฯ คณะที่ปรึกษาคณะกรรมการสมาคมฯ และสมาชิก เข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2561 ณ ห้องประชุมชั้น 7 สมาคมประกันชีวิตไทย เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2561

.....

5. คุณพิเชษฐ เจียรมณีทวีสิน นายกสมาคมฯ เข้าร่วมการประชุมชี้แจงการพัฒนารอบการดำรงเงินกองทุน ระยะที่ 2 (RBC2) ในวันที่ 4 เมษายน 2561 ณ ห้องประชุม 205-206 สำนักงาน คปภ.

.....

6. สมาคมฯ ส่งอีเมลแจ้งให้กับสมาชิก เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2561 เพื่อให้สมาชิกที่มีความสนใจเข้าร่วมเป็น คณะทำงานระหว่างสมาคมฯ และสำนักงานคปภ. ในการเข้าร่วมทำ focus group เพื่อแลกเปลี่ยนและรับฟังความคิดเห็น จากผู้ปฏิบัติงานภายใต้วิชาชีพนักคณิตศาสตร์ประกันภัย ที่เกี่ยวข้องกับสำนักงาน คปภ. ในเรื่อง “หน้าที่ความรับผิดชอบ ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยเกี่ยวกับข้อมูลของธุรกิจประกันชีวิตและประกันวินาศภัย ในการคำนวณเงินสำรองทาง คณิตศาสตร์ประกันภัย” ซึ่งจะอยู่ในหัวข้อเรื่อง Actuarial Regulation ภายใต้ ICP5 และคาดว่าจะทาง สำนักงาน คปภ. จะ ออกเป็น “ร่างประกาศ คปภ.” ในปี 2561

.....

7. สมาคมฯ เป็นตัวแทนของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางในการจัดการสอบหลักสูตรนักคณิตศาสตร์ ประกันภัยให้กับ สมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แก่ Society of Actuaries (SOA) และ Casualty Actuarial Society (CAS) สำหรับฤดูกาล Spring 2018 ณ ตึก Ocean Glassware Showroom ระหว่าง วันที่ 24 เมษายน - 7 พฤษภาคม 2561

8. คุณพิเชฐ เจียรธนินทวีสิน นายกสมาคมฯ คุณนิตพงษ์ ปรัชญานิมิต อุปนายก และคุณนิภูฏ์ อภิรักษ์ติวงศ์ เทรียญณี ได้เข้าพบ ดร.สุทธิพล ทวีชัยการ เลขาธิการสำนักงานคปภ. เพื่ออธิบายภาพรวมของงาน และนำเสนอร่างคำกล่าวเปิดงานเพื่อให้ท่านพิจารณา ซึ่งทางสมาคมฯ ได้เรียนเชิญ ดร.สุทธิพล ทวีชัยการ เลขาธิการสำนักงานคปภ. ให้เกียรติเป็นประธานกล่าวเปิดงานสัมมนา IFoA Asia Conference 2018

9. คุณนิภูฏ์ อภิรักษ์ติวงศ์ เทรียญณี และคุณวิไลพร สุวรรณมลัย กรรมการและประธานอนุกรรมการการ จัดอบรมและสัมมนา ได้รับประทานอาหารกลางวันร่วมกับ Ms. Kitty Chan Liaison Manager, Asia สมาคมนักคณิตศาสตร์ออสเตรเลีย ซึ่งประจำอยู่ที่ฮ่องกง เพื่อพบปะและสานสัมพันธ์ร่วมกัน เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2561 ณ บ้าน ขนิษฐา สุขุมวิท 53

10. คุณนิภูฏ์ อภิรักษ์ติวงศ์ เทรียญณี ประธานประสานงานร่วมกับทาง Institute and Faculty of Actuaries (IFOA) เพื่อจัดงาน IFoA Asia Conference 2018: Role of actuary in Innovation ระหว่างวันที่ 10 - 11 พฤษภาคม 2561 ณ โรงแรมเดอะ เบอร์เคลีย์ โฮเต็ล กรุงเทพฯ ทั้งนี้ สมาคมฯ ได้เรียนเชิญ ดร.สุทธิพล ทวีชัยการ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ให้เกียรติเป็นประธานกล่าวเปิดงานดังกล่าว

11. คณะกรรมการสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย ร่วมกันแถลงข่าว ในวันพฤหัสบดีที่ 10 พฤษภาคม 2561 ณ บอร์ดรูม 2 โรงแรมเดอะ เบอร์เคลีย์ โฮเต็ล กรุงเทพฯ ซึ่งในวันดังกล่าว มีงานสัมมนา "IFoA Asia Conference 2018: Role of actuary in Innovation"

การจัดตั้งเงินสำรอง สำหรับเลี้ยงดูคนในยามเกษียณ

แนวคิดเรื่อง “ภาษีคนโสด” มีออกมาเพราะประเทศไทยกำลังเข้าสู่ภาวะปัญหาประชากรสูงอายุที่กำลังจะเข้าสู่วัยเกษียณเป็นจำนวนมาก ทำให้ภาครัฐไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้เพียงพอเพื่อรองรับกับการเลี้ยงดูประชากรวัยเกษียณในอนาคต เพราะวิธีการจัดเก็บและนำเงินภาษีมาใช้มันยังเป็นแบบวิธี Pay as you go ซึ่งเป็นวิธีที่ “คนจ่ายภาษีไม่ได้ใช้ แต่คนใช้สวัสดิการจากภาษีนั้นไม่ได้จ่าย” ทำให้ต้องระวังเรื่องสัดส่วนของประชากรวัยทำงานกับวัยเกษียณเป็นพิเศษ โดยเฉพาะคนในยุค baby-boomer ที่กำลังจะก้าวเข้าสู่วัยเกษียณในอีกไม่ช้า ยังผลให้ประชากรวัยทำงานในขณะนั้นจะต้องแบกรับภาระการเสียภาษีมากกว่ายุคอื่นๆ มากนัก

Pay as you go (จ่ายและเก็บภาษีตามมีตามเกิด)

ลักษณะการบริหารภาษีแบบนี้เป็นลักษณะที่เก็บเงินภาษีเข้ามาคงไว้ จากนั้นก็จัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งไว้บริหารประเทศและงบประมาณอีกส่วนหนึ่งไว้สำหรับการเลี้ยงดูคนในยามเกษียณ ซึ่งจุดเด่นของวิธีการบริหารแบบนี้คือเป็นการบริหารแบบ “ปีต่อปี” และถ้าค่าใช้จ่ายในปีไหนที่ไม่น่าจะพอ ก็จะไปเรียกเก็บภาษีเพิ่มเอา แต่ถ้าเรามามองในส่วนของการเลี้ยงดูของภาครัฐที่มีให้กับประชากรเมื่อยามเกษียณเท่านั้น มันก็เหมือนกับว่า “รุ่นลูก” ที่เป็นประชากรวัยทำงานกำลังทำงานจ่ายภาษีเพื่อไปเลี้ยง “รุ่นแม่” ที่เป็นประชากรวัยที่เกษียณ เพราะฉะนั้น ภาครัฐจึงเป็นตัวกลางที่ทำให้คนวัยทำงานทำหน้าที่เลี้ยงดูคนวัยสูงอายุ และเมื่อคนวัยทำงานเหล่านั้นแก่ตัวลงจนกลายเป็นคนวัยสูงอายุเสียเอง ถึงตอนนั้นก็จะมีเด็กที่กลายเป็นคนวัยทำงานเพื่อเลี้ยงดูคนสูงอายุแบบนี้ต่อไปในทุกๆรุ่นทุกยุคสมัย

วิธี Pay as you go ไม่ได้มีการวางแผนกันเงินสำรองล่วงหน้าแบบระยะยาวเอาไว้ จึงอาจจะเรียกเป็นภาษาชาวบ้านว่า “วิธีการจ่ายและเก็บภาษีกันตามมีตามเกิด” เพราะเป็นวิธีที่บริหารเงินกันเป็นปีต่อปี ซึ่งง่ายกับการจัดการบริหาร โดยจะใช้ได้ติดต่อเมื่อสัดส่วนของประชากรวัยทำงานกับวัยเกษียณนั้นมีค่าคงที่และไม่ผันผวนมากเกินไปนัก

วิธีการอีกแบบหนึ่งที่คำนึงถึงเงินสำรองในระยะยาวเอาไว้ นั่นจะเรียกว่าวิธีแบบ Reserving basis โดยจะเป็นวิธีที่ตั้งเงินสำรองไว้สำหรับแต่ละคน หมายความว่าถ้าคนไหนจ่ายสะสมเอาไว้มากก็จะมีการตั้งเงินสำรองไว้มาก

เพื่อที่จะเก็บไว้ให้คนๆ นั้นในอนาคต ซึ่งก็ถือว่าเป็นแนวทางที่ให้แต่ละคนออมเงินของตัวเอง

แต่สิ่งที่พิเศษและต่างกับการออมแบบฝากเงิน นั่นก็คือ “การตั้งเงินสำรองเพื่อวางแผนสำหรับการเกษียณ” นั้นหมายถึงการเตรียมตัวสำหรับอนาคตที่จำเป็นต้องใช้เงินเมื่อยังมีชีวิตอยู่ในช่วงเกษียณ ทำให้การตั้งเงินสำรองแบบนี้จำเป็นต้องอาศัยหลักการทาง “คณิตศาสตร์ประกันภัย” เข้ามาช่วยคำนวณ ไม่ว่าจะ เป็นอัตรากรรมสิทธิ์ อัตราการเจ็บป่วย หรืออัตราดอกเบี้ยจากการลงทุน เป็นต้น

Reserving basis (การตั้งเงินสำรองตามหลักทางคณิตศาสตร์ประกันภัย)

ลักษณะการบริหารภาษีแบบนี้จะเป็นลักษณะที่เก็บเงินภาษีจากแต่ละคนเข้ามาและมีการตั้งเงินสำรองเอาไว้ให้สำหรับคนๆ นั้น ซึ่งจุดเด่นของวิธีการบริหารแบบนี้คือการบริหารแบบมีวางแผนตั้งเงินสำรองล่วงหน้าแบบระยะยาวเอาไว้ ทำให้มั่นใจได้ว่าแต่ละคนจะมีเงินใช้ในยามเกษียณตามที่ได้จ่ายเงินเข้ามาไว้ในช่วงวัยทำงาน แต่สิ่งที่เป็นข้อเสียของวิธีนี้ก็คือการดำเนินงานที่ยุ่งยากและขาดความยืดหยุ่นในการที่รัฐจะนำเงินไปใช้ทำอย่างอื่น

ปัจจัยต่อไปนี้จะแสดงผลกระทบกับการประมาณการของเงินสำรองที่จะต้องตั้งไว้ในแต่ละปี

- **อัตราภาระ** เพื่อที่จะประมาณการว่าจะมีคนที่เหลืออยู่ที่กินถึงตอนที่เกษียณ และเมื่ออยู่ถึงยามเกษียณแล้วจะอยู่กันได้นานเท่าไร
- **อัตราการเจ็บป่วย** เพื่อที่จะประมาณค่าใช้จ่ายทางด้านสุขภาพว่าจะต้องจ่ายเมื่อไรและเท่าไรในแต่ละปี トラバドที่คนๆ นั้นยังมีชีวิตอยู่
- **อัตราดอกเบี้ยจากการลงทุน** เพื่อให้เงินสำรองที่ตั้งขึ้นมาแต่ละปีได้งอกเงย โดยการลงทุนนั้นจะต้องมีการจัดการความเสี่ยงทางด้านการเงินที่เหมาะสม เพราะเงินทุกบาททุกสตางค์นั้นเป็นเงินที่จะต้องคืนให้กับคนที่จะเกษียณในอนาคต

เนื่องจากการดำเนินงานที่ยุ่งยาก วิธีการ Reserving basis จึงไม่ค่อยนิยมใช้ในการจัดเก็บภาษี อาจเป็นเพราะงบประมาณภาษีนั้นก็มีลักษณะปีต่อปีเหมือนกัน วิธีการ Reserving basis จึงได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้

กับการจ่ายบำนาญเป็นสวัสดิการของข้าราชการและพนักงาน หรือผลประโยชน์จากประกันชีวิตและประกันบำนาญ โดยคนจ่ายเงินเข้ามาให้หนึ่งจะเป็นนายจ้างหรือผู้เอาประกันภัยเองก็ได้

การออมเพื่อยามเกษียณโดยวิธี Reserving basis จึงเป็นวิธีที่สามารถใช้ควบคู่กับวิธี Pay as you go ได้อย่างแยบยล โดยภาครัฐสามารถกระตุ้นพฤติกรรมของประชาชนได้จากกลไกทางการออมแบบวิธี Reserving basis นี้ ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมให้คนทำประกันชีวิตหรือประกันบำนาญเพื่อวางแผนทางการเงินตั้งแต่นั้น

ดังนั้น การแก้ปัญหาของวิธี Pay as you go โดยไปมีแนวคิดเรื่อง “ภาษีคนโสด” นั้นเป็นเพียงการจะไปแก้ปัญหาระยะสั้นซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาได้ในทางกลับกัน เราสามารถหันไปส่งเสริมวิธี Reserving basis เช่น “การเพิ่มเพดานค่าลดหย่อนภาษีจากการซื้อประกันชีวิตหรือประกันบำนาญ” ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาระยะยาวและมีประสิทธิผลที่ดีกว่า

การแก้ปัญหาย่างบูรณาการนั้นจึงจำเป็นสำหรับการพัฒนาประเทศในขณะนี้มากที่สุด!!

เหตุใด

เบี้ยประกันสุขภาพ จึงควรได้รับสิทธิ ลดหย่อนภาษี

ปัจจุบันภาครัฐเห็นชอบและสนับสนุนการออมของประชาชน โดยอนุญาตให้ใช้สิทธิ นำเบี้ยประกันชีวิตไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทำให้มีการออมผ่านผลิตภัณฑ์ ประกันชีวิตมากขึ้น เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนบริหารความเสี่ยงในระดับครัวเรือนและแบ่ง เบาภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลทั้งของตนเอง และแบ่งเบาภาระของรัฐ รัฐ สามารถสนับสนุนได้โดยการอนุญาตให้นำเบี้ยประกันสุขภาพไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาเช่นเดียวกัน เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้ประชาชนหันมาสนใจทำการประกันสุขภาพมากขึ้น เหมือนเช่นการประกันชีวิต

หากเมื่อพิจารณาถึงประโยชน์และความสำคัญของการประกันสุขภาพแล้ว จะพบว่า การประกันภัยดังกล่าวเป็นการให้ความคุ้มครองด้านสุขภาพที่เกี่ยวกับความเจ็บป่วยและการบาดเจ็บในชีวิตและร่างกายของผู้เอาประกันภัย ซึ่งการเจ็บป่วยและการบาดเจ็บนี้จะขึ้นอยู่กับความรุนแรงของโรคนั้น ๆ ที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ย่อมมีผลกระทบต่อสืบเนื่องไปถึงคุณภาพชีวิตของผู้เอาประกันภัยทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้ เพราะการประกันสุขภาพเป็นหลักประกันความมั่นใจให้แก่ผู้เอาประกันภัยว่าเมื่อใดที่เจ็บป่วย ผู้เอาประกันภัยสามารถรับบริการตรวจรักษาได้โดยไม่ต้องกังวลเรื่องมาตรฐานและค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล จนอาจทำให้เสียโอกาสในการรักษาไปได้ จะเห็นได้ว่า นอกจากการประกันสุขภาพจะเกี่ยวข้องกับชีวิตและสุขภาพของผู้เอาประกันภัยแล้วยังส่งผลไปถึงความเป็นอยู่ของครอบครัวด้วย

อย่างไรก็ตาม แม้ว่า การประกันสุขภาพจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตและอนามัยของผู้เอาประกันภัย แต่การประกันสุขภาพอาจยังไม่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐเท่าที่ควร แม้ว่าเบี้ยประกันภัยดังกล่าวผู้เอาประกันภัยเป็นผู้รับผิดชอบการจ่ายเบี้ยประกันภัยซื้อความคุ้มครองให้กับตัวเอง เพื่อจะได้ไม่ต้องพึ่งพาสวัสดิการจากภาครัฐ แต่ประชาชนกลุ่มดังกล่าวกลับยังไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ จึงทำให้การประกันสุขภาพในประเทศไทยไม่เป็นที่แพร่หลายและยังไม่ได้รับความสนใจจากประชาชนผู้มีกำลังซื้อเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากจำนวนเบี้ยประกันภัยของธุรกิจทั้งหมดยังมีสัดส่วนค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับเบี้ยประกันชีวิต

ประโยชน์ที่ภาครัฐจะได้รับ จากมาตรการค่าลดหย่อนภาษีเงินได้สำหรับเบี้ยประกันสุขภาพ

1

ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่และการรักษาพยาบาลที่ดีขึ้น

ปัจจุบันค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลต่อครั้งของแต่ละโรคต้องใช้เงินจำนวนมาก โดยเฉพาะถ้าเป็นคนไข้ในของโรงพยาบาลค่าใช้จ่ายแต่ละครั้งเป็นจำนวนเงินที่ไม่ใช่น้อยสำหรับแรงงานที่มีรายได้ปกติทั่วไป หากประชาชนมีการซื้อประกันสุขภาพไว้เมื่อเจ็บป่วยก็สามารถเข้ารับการรักษาได้ทันทีโดยบริษัทประกันภัยจะเป็นผู้เข้ามาร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่าย แต่หากประชาชนไม่มีสวัสดิการอื่นใดมารองรับหรือแรงงานไม่มีการเตรียมความพร้อมด้านรายได้ที่เพียงพอแล้ว ค่าใช้จ่ายดังกล่าวนี้จะย้อนกลับไปเป็นภาระที่สร้างความยากลำบากให้กับชีวิตความเป็นอยู่

เป็นอย่างมาก เพราะการเจ็บป่วยแต่ละครั้งนอกจากจะต้องมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลแล้ว ผู้ป่วยยังจำเป็นต้องหยุดงานเพื่อพักรักษาตัวเป็นเหตุให้ต้องขาดรายได้ไปชั่วคราว เมื่อเป็นเช่นนี้ก็จะทำให้แรงงานส่วนใหญ่มักจะกลับไปใช้ระบบหลักประกันสุขภาพที่ภาครัฐหรือนายจ้างจัดไว้ให้แทน ซึ่งก็จะกลับไปเป็นภาระให้ภาครัฐเพิ่มขึ้น ยิ่งหากเป็นผู้ที่ไม่อยู่ในระบบแรงงานหรือไม่มีหลักประกันความคุ้มครองใด ๆ ซึ่งบุคคลเหล่านี้มีจำนวนไม่น้อยในสังคม ก็จะทำให้เป็นภาระที่ภาครัฐต้องเข้ามารับผิดชอบต่อประชาชนในส่วนนี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

2

สร้างหลักประกันความคุ้มครองด้านสุขภาพให้กับคนไทย

หากประชาชนมีการประกันสุขภาพ สามารถโอนภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลไปยังบริษัทประกันภัย หากภาครัฐมีนโยบายส่งเสริมการประกันสุขภาพด้วยมาตรการการทางภาษีเพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้ประชาชนหันมาทำประกันสุขภาพมากขึ้น เมื่อประชาชนมองเห็นประโยชน์

จากความคุ้มครองในสัญญาประกันภัยรวมไปถึงการได้รับการรักษาพยาบาลด้วยบริการที่มีมาตรฐาน ก็จะทำให้ผู้เอาประกันภัยหันมาสร้างหลักประกันความคุ้มครองด้านสุขภาพให้กับตัวเองมากขึ้น

3

ประหยัดงบประมาณภาครัฐ

หากภาครัฐพิจารณาให้เบี่ยงประกันสุขภาพนำมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเช่นเดียวกับเบี่ยงประกันชีวิต มาตรการภาษีดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่เร่งผลักดันให้ประชาชนผู้ที่มีกำลังซื้อหันมาสนใจและทำประกันสุขภาพเพิ่มมากขึ้น ผลประโยชน์ที่ภาครัฐจะได้รับจะมีมากกว่าการสูญเสียรายได้ทางภาษีจากการให้สิทธิประโยชน์ค่าลดหย่อนเบี่ยงประกันภัยสุขภาพ โดยภาครัฐจะสามารถประหยัดงบประมาณรายจ่ายประจำปีด้านสาธารณสุข โดยเฉพาะงบของกองทุนหลักประกัน

สุขภาพแห่งชาติและสวัสดิการรักษพยาบาลข้าราชการ ที่ได้รับการจัดสรรเป็นสัดส่วนที่สูงมาก ซึ่งงบประมาณด้านนี้ในระยะยาวจะเพิ่มสูงกว่านี้มาก เพราะสังคมไทยได้เข้าสู่ภาวะสังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) ที่นับวันจะมีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าผู้อยู่ในวัยแรงงาน สภาวะเช่นนี้จะก่อให้เกิดปัญหาการพึ่งพิงแรงงานและปัญหาระบบสวัสดิการของภาครัฐในการต้องรับเลี้ยงดูผู้สูงอายุจำนวนมากเหล่านี้

บทสรุป

ในระยะยาว หากรัฐยังไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างแท้จริงและเป็นรูปธรรม และหากประชาชนยังไม่สามารถที่จะเข้าถึงระบบการประกันความคุ้มครองสุขภาพภาคสมัครใจให้กับตัวเอง เมื่อเจ็บไข้ได้ป่วยหรือมีปัญหาสุขภาพ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลจะเป็นภาระที่หนักหน่วงต่อตัวเองและครอบครัวเป็นอย่างมาก และเป็นภาระของภาครัฐอย่างมาก ยิ่งเมื่อประเทศไทยกำลังเข้าสู่ยุคของประชากรวัยชราที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากกว่าในอดีต ประชากรมีอายุมากขึ้นย่อมจะมีโอกาสที่จะเจ็บป่วยมากขึ้น และค่ารักษาพยาบาลเองก็มีการปรับเพิ่มขึ้นทุกปีในปีที่ผ่านมาได้ปรับขึ้นอีกร้อยละ 15 ซึ่งถ้าค่าใช้จ่ายดังกล่าวสูงขึ้นมากๆ จนรายได้ในภาคครัวเรือนหรือรายจ่ายไม่สามารถแบกรับภาระได้อีกต่อไป ประชาชนหรือแรงงานเมื่อเจ็บป่วยก็จะวิ่งเข้าสู่สวัสดิการของภาครัฐ และเมื่อนั้นรัฐคงจะต้องหาวิธีการที่จะรับมือกับปัญหาดังกล่าวรวมถึงการต้องจัดหางบประมาณจำนวนมหาศาลที่จะมารองรับเพื่อให้เพียงพอกับภาระต่างๆ เหล่านี้

หากความรับผิดชอบเหล่านี้ได้รับการกระจายมาสู่ธุรกิจประกันชีวิต ด้วยการให้การประกันสุขภาพของธุรกิจประกันชีวิตเป็นโครงการหนึ่งภายใต้โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยมีภาครัฐเป็นผู้ให้การสนับสนุนด้วยมาตรการต่างๆ เช่น มาตรการทางภาษี เพื่อเป็นการส่งเสริมและจูงใจให้ประชาชนเห็นความสำคัญและหันมาทำการประกันสุขภาพมากขึ้น ในระยะยาวเมื่อประเทศมีประชากรซึ่งเป็นผู้มั่งคั่งได้และมีความสามารถในการดูแลรักษาตัวเองโดยไม่ไปพึ่งพาสวัสดิการให้กับภาครัฐอีกต่อไป ประเทศนั้นก็จะมีความเสมอภาคและเสถียรภาพทางสังคม ผู้ที่ด้อยกว่าทางสังคมก็จะได้ใช้สิทธิประโยชน์ของการบริการขั้นพื้นฐานเท่าที่จำเป็นอย่างเต็มที่โดยมีมาตรฐานการรักษาที่เสมอกัน ดังนั้นงบประมาณที่ภาครัฐได้นำมาจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพก็จะสามารถกระจายไปสู่ส่วนต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง หรือสามารถนำไปใช้พัฒนาด้านอื่นๆ แทนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อมูลเพิ่มเติมจากประเทศต่างๆ

ประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ เช่น เวียดนาม อินโดนีเซีย ฮองกง จีน และมาเลเซีย อยู่ระหว่างนำเสนอโครงการ health reform โดยให้ประชาชน มีการประกันสุขภาพ ให้มากที่สุด เพื่อลดภาระการดูแลปัญหาสุขภาพของประชาชนในภาครัฐ ในประเทศ อินโดนีเซีย มร.อากัง แลคโสโน (coordinating Minister for People's Welfare) กล่าวว่า health insurance จะครอบคลุมประชากรอินโดนีเซียทั้งหมดในปี 2019 โดยโครงการจะเริ่มทำในปี 2014 และภายในอีก 5 ปีข้างหน้า ประชากรอินโดนีเซียจะมีประกันสุขภาพโดยทั่วหน้า ตามกฎหมาย the 2004 Law on National Social Security System. ในส่วนประเทศเวียดนาม นั้น ก็ริเริ่มโครงการด้านสุขภาพ โดยให้ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมอย่างมากในเรื่องนี้ โดยหวังว่า medical insurance จะครอบคลุมได้มากกว่า 90% ของประชากร ในปี 2020 ประเทศฮองกง มีการออกกฎหมาย health cover tax deduction เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนซื้อประกันสุขภาพมากขึ้น

ประเทศมาเลเซีย มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลสูงขึ้นทุกปี ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 20-30% ดังนั้น กระทรวงการคลังจึงร้องขอให้ Malaysia Insurance Institute ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้จากนานาประเทศเพื่อจะศึกษาหาวิธีการบริหารจัดการสำหรับนำมาพัฒนาระบบประกันสุขภาพ เพราะประชากรมาเลเซียต้องการประกันสุขภาพมากขึ้นกว่าแต่ก่อน

ฮองกงเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ทำ healthcare reform ซึ่งเป็นโครงการที่ทำโดยสมัครใจ มีการรับประกันการต่ออายุ เบี้ยประกันภัยเป็นไปตาม age-banded คุ่มครองสุขภาพตามสภาพที่เป็นอยู่ สำหรับผู้เอาประกันภัยที่มีความเสี่ยงสูงจะมีการทำ cap on premium loading ด้วย ซึ่งรวมถึง การที่รัฐช่วยจ่ายเบี้ยประกันภัยบางส่วนให้ด้วย

สำหรับประเทศไทย ภาครัฐอาจเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน อาทิเช่น บริษัทประกันชีวิต ซึ่งมีความชำนาญเชี่ยวชาญในด้านประกันสุขภาพ โครงข่ายของโรงพยาบาลเอกชนและรัฐบาล และการบริหารความเสี่ยงภัยอย่างเป็นระบบได้ มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างระบบสวัสดิการด้านสุขภาพของประชาชน โดยมุ่งเน้นไปที่ประชาชนที่มีความสามารถทางการเงินซึ่งต้องการความคุ้มครองด้านสุขภาพให้กับตัวเองได้ซื้อหาประกันสุขภาพที่เหมาะสมสำหรับตนเอง และยังเป็นลดการพึ่งพาและภาระของภาครัฐอันจะเป็นปัจจัยในการแบ่งงบประมาณไปให้แก่ผู้ซึ่งไม่สามารถเข้าถึงการบริการสุขภาพได้ ด้วยการนี้ภาครัฐจะสามารถที่จะเสริมสร้างความมั่นคงในทางสุขภาพให้กับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้โดยทั่วหน้า

ถึงแม้ว่า ภาครัฐได้มีมาตรการทางภาษีเพื่อสนับสนุนและจูงใจให้ประชาชนหันมาทำประกันสุขภาพมากขึ้นโดยให้อยู่ในวงเงินตระกร้าเดียวกับประกันชีวิต ซึ่งนั่นก็หมายความว่าใครที่จ่ายเบี้ยประกันชีวิตอยู่แล้วถึง ๑ แสนบาท ก็จะไม่สามารถได้รับสิทธิลดหย่อนอีกต่อไป แต่ก็ต้องยอมรับว่าเป็นสัญญาณที่ดีของประชาชนที่จะได้รับการลดหย่อนจากการประกันสุขภาพ (สำหรับคนที่ซื้อประกันชีวิตยังไม่ถึงเกณฑ์) ซึ่งในอนาคตก็คงต้องลุ้นกันต่อไปว่า มาตรการทางภาษีของประกันสุขภาพจะได้มีการปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้นกว่านี้หรือไม่

Pension Accounting IAS19 / TAS19

Total Solutions
Varieties of Accounting Standards
International Qualification
Doubly Quality Control
Experienced Team Support
Strongest Data Security

การบริการอย่างครบวงจร

การบริการของเราไม่ใช่เพียงแต่การคำนวณหนี้สินผลประโยชน์พนักงานเท่านั้น แต่เรายังให้บริการครอบคลุมกระบวนการในเรื่องของการประเมินการผูกพันผลประโยชน์พนักงานตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยและตามมาตรฐานการบัญชีอื่นที่ 19 อย่างเป็นมืออาชีพ เช่น การตรวจสอบและการวิเคราะห์ข้อมูลในอดีตเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดสมมติฐานที่ถูกต้อง, การตรวจสอบความสมเหตุสมผลของข้อมูล, การวิเคราะห์ผลกระทบต่อภาษี ช่างทูน ตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย, การให้คำปรึกษาในเรื่องการบัญชีสำหรับผลประโยชน์พนักงาน อาทิ กรณีการลดขนาดโครงการ (Curtailment) เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงการมีทีมที่คอยสนับสนุนและให้คำปรึกษาภายหลังการดำเนินโครงการด้วย

บริการมาตรฐานการบัญชี เรื่องผลประโยชน์พนักงานที่หลากหลาย

แต่ละมาตรฐานการบัญชีที่แตกต่างกัน ก็มีรายละเอียดที่ใช้ในการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกัน เช่น IFRS, USGAAP ด้วยความชำนาญของทีมนักบัญชี เราสามารถให้คำแนะนำที่มีความเฉพาะเจาะจง เกี่ยวข้องกับมาตรฐานบัญชีของลูกจ้างที่แตกต่างกัน

มาตรฐานระดับสากล

คุณ สุชัย ศิริมาลัย (FSA) เป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับการรับรองในระดับสากลจาก Society of Actuary (SOA) ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นองค์กรที่มีมาตรฐานในการกำหนดคุณภาพของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย ตาม International Standards of Actuarial Practice (ISAP) ซึ่งเป็นมาตรฐานสากลที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลก

ระบบเก็บรักษาข้อมูลที่มีความปลอดภัยสูง

ข้อมูลพนักงาน เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล, เงินเดือนและข้อมูลในการให้ผลประโยชน์ ซึ่งเป็นหนึ่งในข้อมูลความลับของทุกภาคธุรกิจ เราจึงให้ความสำคัญในความปลอดภัยของข้อมูลโดยใช้อัลกอริทึมขั้นสูงในการรักษาข้อมูล ข้อมูลทั้งหมดที่เก็บไว้ภายในจะถูกเข้ารหัสด้วยระบบ 256-bit AES ในกรณีที่ข้อมูลสูญหาย ข้อมูลเหล่านั้นจะไม่สามารถถูกกู้คืนได้ นอกจากนี้ ในทุกไฟล์ข้อมูลที่ถูกส่งออกจากทางบริษัท จะมีการกำหนดนโยบายในการเข้ารหัสเพื่อความปลอดภัยขั้นสูง

ทีมงานที่มีประสบการณ์

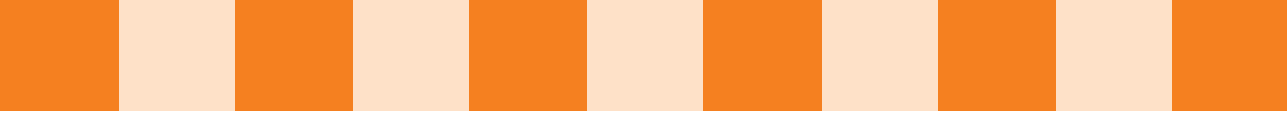

จากประสบการณ์การทำงานที่ผ่านลูกจ้างมากกว่า 500 บริษัท ทำให้เรามีประสบการณ์มาก และไม่ใช้เพียงแต่ในด้านจำนวนเท่านั้น แต่เรายังช่วยในการอธิบายและแปลความผลลัพธ์ด้วยคำอธิบายที่ง่ายต่อความเข้าใจ เช่น การอธิบายถึงที่มาและเหตุผลของการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเงินเกษียณอายุ เป็นต้น

ควบคุมคุณภาพ 2 ขั้นตอน

การประเมินมูลค่าตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย ประกอบด้วยหลายขั้นตอนที่มีความซับซ้อนและมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ในกรณีที่มีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น เช่น ข้อมูลผิดพลาด จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการถัดไป ตัวอย่างเช่น การกำหนดสมมติฐานในการขึ้นเงินเดือนที่มากเกินค่าที่ควรจะเป็น จะส่งผลให้เกิดความแตกต่างในการตั้งหนี้สินเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ในกระบวนการทำงาน เราให้ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพที่เรียกว่า "Check & Review" หมายความว่า ในงานหนึ่งงานจะต้องผ่านการตรวจสอบจากทีมนักบัญชีที่มีประสบการณ์ถึง 3 คน เพื่อให้มั่นใจว่างานของเราจะมีความถูกต้อง สมเหตุสมผล และ สามารถอธิบายได้

บินทีกลับ เมื่อครั้ง ไปทำงานที่ฮ่องกง ตอนที่ 1

โดย พิเชฐ เจียรมณีทวีสิน (ทอมมี่) FSA, FIA, FSAT, FRM
นายกสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย

หลายคนอาจจะพอทราบว่าผมเคยได้ไปทำงานอยู่ในต่างประเทศอยู่ยาวนานหลายปีพอสมควร ซึ่งการทำงานในต่างแดนที่ผมเลือกไปตอนนั้นก็คือ “ฮ่องกง” เพราะถือว่าเป็นความท้าทายส่วนตัวในชีวิตอย่างหนึ่ง ทั้งในตอนนั้นภาษาจีนก็ไม่ได้ ภาษาอังกฤษก็ยังไม่ดี แต่ก็อยากไปลองหาประสบการณ์ ก็ถือเป็นการตัดสินใจครั้งใหญ่ และก็ต้องขอบคุณบริษัทที่ให้โอกาสส่งผมไปในตอนนั้น

และหลังจากที่ระยะเวลาผ่านไปมากกว่า 10 ปีแล้ว ผมก็ได้ลองมองย้อนอดีตของตัวเองพร้อมๆ กับการตอบคำถามที่มีจากผู้ใหญ่ที่ผมเคารพท่านหนึ่ง เลยขอคัดลอกออกมาจาก “บินทีกลับ” ที่ผมมีฉบับนี้ เพื่อแบ่งปันประสบการณ์กันครับ

นึกอย่างไรถึงไปทำงานในต่างประเทศ หรือว่าคนเก่งๆ ต้องไปทำงานเมืองนอก

ผมทำงานที่เมืองนอกก็จริง แต่ถ้าจะเรียกว่าเป็นคนเก่งก็รู้สึกจะเกินความเป็นจริงไปซักนิดครับ (หัวเราะ) เพราะผมรู้ตัวเองว่าไม่ได้มีสมองที่ล้ำเลิศหรือความฉลาดเกินกว่าคนอื่นฯ เลย สมัยเรียนมัธยมต้นก็สอบได้ลำดับอยู่ที่กลางๆ ยกเว้นวิชาไหนที่ชอบและขยันจริงๆ ถึงจะได้คะแนนออกมาดีกับเค้าบ้าง แล้วก็เรียนจบปริญญาตรีจากเมืองไทยเหมือนเพื่อนฯ ทัวไป โดยไม่เคยได้ยกเท้าก้าวออกจากประเทศไทยเลย แต่อาจจะเป็นเพราะว่าผมกระตือรือล้นที่อยากจะเรียนรู้แล้วก็เป็นคนที่ชอบชื่นชมคนเก่งๆ ด้วยก็เป็นที่ทำให้ผมตั้งใจชวนขยายหาประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มเติมเพื่อที่จะผลักดันให้ตัวเองเก่งได้เหมือนคนเก่งๆ ที่สมองดีฯ จนผมทำงานในเมืองไทยมาได้ซัก 5 ปี ก็เห็นว่าถ้าอยากจะทำพัฒนาความสามารถของตัวเองทั้งในด้านสมองและวุฒิภาวะให้เติบโตขึ้นกว่านี้ละก็

ควรจะลองหาสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ เพื่อหล่อหลอมตัวเองให้แกร่งขึ้นและเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น โดยแรกๆ ก็คิดจะเรียนต่อเมืองนอกเหมือนกัน แต่ก่อนที่ตัดสินใจทำอย่างนั้นผมก็ย้อนกลับมาถามตัวเองก่อนว่าทำไปเพื่ออะไร แล้วสิ่งที่ทำไปแล้วจะมีผลอะไร ท้ายที่สุดก็ทำไปเพื่ออยากหาประสบการณ์ใช้ชีวิตในต่างประเทศดู ผมก็เลยเลือกที่จะทำงานในต่างประเทศแทนเพราะคิดว่าน่าจะได้ประสบการณ์ที่ทำหยาบมากกว่า แล้วในที่สุดก็ตัดสินใจย้ายมาทำงานอยู่ในสำนักงานใหญ่ระดับภูมิภาคแทน ซึ่งจะดูแลประเทศในแถบเอเชียแปซิฟิกทั้งหมด และนั่นก็จะทำให้เรามองเห็นภาพของธุรกิจทั้งในด้านกลยุทธ์และการจัดการได้มากยิ่งขึ้น จากความรู้ที่ใช้ได้กับประเทศไทยได้ทีเดียว ก็ทำให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในประเทศแถบอื่นๆ ด้วย

“
จะเห็นได้ว่าคนฮ่องกงส่วนใหญ่
หรือเรียกได้ว่าเกือบทั้งหมดจะเห็น
ปริญญาโทเป็นเรื่องรอง โดยส่วน
ใหญ่ถ้าทำงานกันได้ซัก 7 - 8 ปี
แล้ว บริษัทเค้าจะมีเงินทุนให้ส่วน
หนึ่งเพื่อสนับสนุนพนักงานที่สนใจ
ไปเรียนพาร์ทไทม์เอง

”

แต่เรื่องการเรียนต่อเมืองนอกตั้งแต่ที่
คิดไว้ตอนแรกนั้นก็ยังคงไม่ได้สมเหมือนกัน พอ
ผมทำงานที่ฮ่องกงไปได้ซักปีนึง แล้วเห็นว่ามิจังหวะ
ที่จะได้เรียนเพิ่มเติมก็เลยไปสมัครเรียนหลักสูตร
ปริญญาโทแบบพาร์ทไทม์ดู จะได้ทำงานไปด้วยแล้ว
ก็เรียนไปด้วยพร้อมๆ กัน ซึ่งจากที่ได้สัมผัสกับคน
ฮ่องกงทั้งที่เป็นนักเรียนเต็มเวลาและทั้งที่เป็นคนที่
ทำงานมาแล้ว จะเห็นได้ว่าคนฮ่องกงส่วนใหญ่หรือ
เรียกได้ว่าเกือบทั้งหมดจะเห็นปริญญาโทเป็นเรื่อง
รอง โดยส่วนใหญ่ถ้าทำงานกันได้ซัก 8 - 7 ปีแล้ว
บริษัทเค้าจะมีเงินทุนให้ส่วนหนึ่งเพื่อสนับสนุน
พนักงานที่สนใจไปเรียนพาร์ทไทม์เอง คนฮ่องกง
ส่วนใหญ่จึงไม่นิยมที่จะลาออกจากการงานเพื่อไปเรียน
เต็มเวลา แต่จะให้ความสนใจกับการสอบเฉพาะทาง
ของวิชาสายอาชีพที่มากกว่า เพราะนั่นคือที่มาของ
ความก้าวหน้าของอาชีพของเค้า และกระแสแบบนี้ก็
เริ่มมาแรงมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง โดยจะ

สังเกตว่าคนฮ่องกงบางคนมีหางยาวปรี๊ด (หัวเราะ) ที่ว่ายาวนี่คือหางต่อท้ายนามบัตรนะครับ ไม่ว่าจะ เป็นสายนักบัญชี สายนักวิเคราะห์หุ้นหรือวิเคราะห์ การลงทุน สายไอที หรือแม้แต่สายอาชีพที่ผมเป็น อยู่ คำเรียกว่า “แอกซ์ชัวร์” หรือในภาษาอังกฤษวางตั้ง จะเรียกว่า “จิงส์นซ์” ซึ่งแปลว่า “นักคำนวณ” โดย อาชีพนี้ได้ติดท็อปไฟว์อาชีพที่นิยมที่สุดในอเมริกา และในบางประเทศมาแล้วครับ และอย่างไรฮ่องกง เองก็จะมีอาชีพหมอ, ทนายความ, และแอกซ์ชัวร์ ที่ คนให้ความสำคัญเทียบยกย่องกัน แบบประมาณว่าเป็น อาชีพในอุดมคติของคนฮ่องกงเลยทีเดียวว่าได้ แม้แต่คนข้างบ้านหรือร้านขายของชำหน้าปากซอย ก็รู้จักและอยากให้ลูกของเค้าเรียนคณะนี้ (หัวเราะ) แต่สำหรับในประเทศไทยบางทีเค้าจะเรียกแอกซ์ชัวร์ ว่า “นักคณิตศาสตร์ประกันภัย” เพราะส่วนใหญ่จะ ทำงานอยู่ในบริษัทประกันชีวิตหรือประกันวินาศภัย กันครับ

แต่ทำงานหรืออยู่ที่ไหนก็ขึ้นอยู่กับบ้านเกิดเมืองนอนของ เราไม่ได้หรอกครับ ผมยอมรับว่าทุกประเทศต่างก็มีการแบ่งแยก สักชาติกันทั้งนั้น ถ้าประเทศไหนที่รุนแรงหน่อยก็แบ่งแยกสีผิว หรือแยกแยะสัญชาติกันทีเดียว อย่างเพื่อนคนอินเดียในฮ่องกง ก็ขบ่นว่าโดยดูถูกสัญชาติอยู่บ่อยๆ ซึ่งของพวกนี้มันก็ขึ้นอยู่กับ วัฒนธรรมของสังคมด้วยครับ นี่ไซ้ก็ยังดีหน่อยที่สถานะทางสังคม ของอาชีพแอกซ์ชัวร์ในฮ่องกงค่อนข้างได้รับการยอมรับอย่างกว้าง ขวาง เวลาไปที่ไหนถ้าได้พกนามบัตรไปด้วยจะรู้สึกดีครับ เพราะ เค้าไว้เป็นยันต์คุ้มภัยตัวเองได้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงาน เรื่องส่วน ตัว หรือแม้แต่เวลาที่ตำรวจเรียกขอตรวจบัตรประชาชน ยิ่งโดย เฉพาะเวลาต้องติดตอขอเช่าบ้านด้วยละก็ ถ้าเค้ารู้เรื่องอาชีพเรา บ๊ีบ สิหน้าเค้าจะเปลี่ยนเป็นไร้ความกังวลไปโดยทันที ประมาณ ว่าคนๆ นี้คงไม่เบียดค่าเช่าแน่ๆ กระมัง (ยิ้ม)

ส่วนการไปทำงานเมืองนอกสำหรับผมนั้นก็เหมือน การไปฝึกตนให้เป็นผู้ใหญ่และได้เปิดรับการเรียนรู้ใหม่ๆ อยู่ทุก วันไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือวัฒนธรรมก็ตาม แต่ที่แน่ๆ ก็คือเรา

ได้เรียนรู้ระบบความคิดของคนในประเทศนั้นๆ ด้วย ยิ่งได้
บินไปประชุมและทำงานกับคนประเทศต่างๆ บ่อยขึ้นเท่าไร
ก็จะยิ่งเข้าใจวัฒนธรรมและความแตกต่างของคนที่นี่แค
มากขึ้นเท่านั้น ทำให้รู้สึกที่เราแกร่งขึ้น แล้วสิ่งที่ได้เรียนรู้
ในแต่ละวันก็เก็บสะสมใส่คลังประสบการณ์ไว้ฉะฉานเพื่อรอ
วันที่โอกาสมาถึงแล้วเราจะได้ออกกลับมาใช้ในประเทศได้

และการที่ผมเลือกทำงานที่ประเทศฮ่องกงนั้นก็
เพราะมีปัจจัยหลักๆ ที่น่าดึงดูดอยู่หลายอย่าง ยกตัวอย่าง
เช่น สำนักงานใหญ่ระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกของบริษัท
ข้ามชาติส่วนใหญ่จะอยู่ในฮ่องกง แล้วถ้าผมเลือกทำงาน
ในบริษัทประเภทนี้ งานที่ทำก็จะได้จำเพาะเจาะจงอยู่ที่
ประเทศใดประเทศหนึ่ง อีกทั้งยังได้ติดต่อกับคนหลายๆ
ชาติในการทำโครงการระดับภูมิภาคด้วย ประเทศฮ่องกง
จึงเป็นประเทศที่มีคนต่างชาติเดินป่วนเวียนกันเยอะมาก
ที่สุดประเทศหนึ่งของโลก ประมาณว่าอยู่แค่ประเทศเดียว
แต่เหมือนได้มีโอกาสสัมผัสวัฒนธรรมจากประเทศต่างๆ ใน

แถบนี้ โดยฮ่องกงก็ได้ชื่อว่าเป็นนครนิวยอร์กของเอเชีย
ด้วย เรียกได้ว่าเป็นศูนย์รวมธุรกิจที่เป็นระดับนานาชาติก็
ว่าได้ ส่วนสิ่งรองลงมาที่ทำให้ผมเลือกประเทศฮ่องกงก็คือ
เรื่องภาษาและวัฒนธรรมของจีนที่นับวันก็ยิ่งสำคัญมากยิ่งขึ้นจน
แข่งกับเบียดกับอเมริกาได้ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้อง
ใช้ภาษาอังกฤษในเวลางานหรือที่ประชุมให้ได้ทัดเทียมกับ
เจ้าของภาษาให้ได้ ไม่เช่นนั้นเราจะเสียเปรียบในเวลา
ทำงานจริง ซึ่งสำหรับผมนั้นก็ใช้เวลาพอสมควรอยู่เหมือนกัน
กว่าจะพูดและเขียนได้คล่อง ส่วนนอกเวลางานก็จะได้
เรียนรู้ภาษาจีนกลางกับภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส โดย
จะแอบถามคำเล็กคำน้อย ผสมคำแล้วก็พูดกับเพื่อนๆ
บ้าง เรียนรู้วันละคำสองคำไปเรื่อยๆ แล้วอยู่ ไปก็รู้สึก
ว่าพูดเป็นเองครับ โดยเฉพาะเรื่องอาหารกับข้อปิ้งเหนีย
น่าจะถนัดเป็นพิเศษ ทั้งนี้ขอเพิ่มเติมคิดว่าบริษัท
ในฮ่องกงก็มีอยู่สองประเภทคือประเภทที่เป็นสำนักงาน
ใหญ่ระดับภูมิภาค กับประเภทที่เป็นบริษัทแบบฮ่องกง
พื้นเมือง แบบแรกนั้นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพราะมีแต่คน

หลายๆ ชาติอยู่ในบริษัท แล้วการแข่งขันก็จะสูง
กว่ามากเนื่องจากคนชาติอื่นๆ ก็อยากจะเข้ามา
ทำงานในสำนักงานใหญ่กันทั้งนั้น ดังนั้นการยก
ระดับความสามารถของเราให้ทัดเทียมหรือดีกว่า
คนชาติอื่นๆ นั้นเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เลย มี
เช่นนั้นจะโดนค่าตัวถูกได้ เพราะสำหรับการออก
เสียงภาษาอังกฤษแบบไทยๆ ของผมนั้นไม่เป็น
ที่คุ้นเคยของเพื่อนร่วมงาน ประสิทธิภาพในการ
สื่อสารกันของผมในที่ทำงานจึงอาจจะด้อยกว่า
คนอื่นเค้า ประมาณว่าเจียงเค้าไม่ทันครับ แล้ว
สำเนียงนี่ก็เป็นสิ่งที่พัฒนากันได้ยากที่สุด ความ
รู้เนาะถ้าเรียนหรือขยันมากขึ้นก็เก่งมากขึ้นได้ แต่
สำเนียงนะมันต้องใช้เวลาเป็นสิบปี เพราะผมเป็น
คนที่ไม่ได้โตจากเมืองนอกมา เลยทำให้สิ่งนี้คือ
สิ่งที่ลำบากที่สุดสำหรับคนไทยแบบผมที่ตั้งใจมา
ทำงานกับเกี่ยวประสบการณ์ที่ต่างแดนครับ

“
ประมาณว่าอยู่แค่ประเทศเดียว
แต่เหมือนได้มีโอกาสสัมพัช
วัฒนธรรมจากประเทศต่างๆ
ในแถบนี้ โดยฮ่องกงก็ได้ชื่อว่าเป็น
นครนิวยอร์กของเอเชียด้วย
เรียกได้ว่าเป็นศูนย์รวมธุรกิจ
ที่เป็นระดับนานาชาติก็ว่าได้

การประกันชีวิตแบบบำนาญ (LIFE ANNUITY)

การประกันชีวิตแบบบำนาญ หรือที่คนทั่วไปเรียกว่า “ประกันบำนาญ” ซึ่งมีสิทธิลดหย่อนภาษีได้สูงสุดถึง 200,000 บาท แต่ไม่เกิน %15 ของเงินได้ในแต่ละปีภาษี และเนื่องด้วยประโยชน์ของแบบประกันเอง รวมถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มากขนาดนี้ เราจึงไม่ควรมองข้ามแบบประกันบำนาญไป เพราะมันต้องมีอะไรที่ดูอยู่อย่างแน่นอน

การประกันชีวิตแบบบำนาญ (Life Annuity) นั้นมีที่มาจากคนที่คนเรามีช่วงชีวิตที่ยาวนานขึ้น ทำให้ค่าครองชีพในยามเกษียณนั้นมีมากขึ้นเป็นเงาตามตัวตามระยะเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่หลังอายุเกษียณ และด้วยเหตุผลเหล่านี้ จึงทำให้คาดเดาจำนวนเงินที่ต้องใช้ในยามเกษียณได้ยากในเวลาที่มี

การรับเงินก้อนจากบำเหน็จหรือจากเงินคืนสะสมของการประกันชีวิต การประกันบำนาญจึงได้ถูกออกแบบให้ตอบโจทย์เหล่านี้ โดยต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยให้มีการจ่ายเงินรายงวดในลักษณะบำนาญไปเรื่อยๆ จนกระทั่งผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต

การประกันชีวิตแบบบำนาญ (Life Annuity) นั้นมีการจ่ายเงินรายงวดในลักษณะบำนาญไปเรื่อยๆ จนกระทั่งผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต ซึ่งมีสิทธิลดหย่อนภาษีได้สูงสุดถึง 200,000 บาท แต่ไม่เกิน %15 ของเงินได้ในแต่ละปีภาษี

แต่ในทางปฏิบัติแล้ว คงไม่มีใครสามารถคาดเดาได้ว่าวิวัฒนาการทางการแพทย์จะทำให้คนเราจะมีอายุยืนยาวขึ้นไปถึงเท่าไร หรือบางทีสักวันหนึ่งวิวัฒนาการทางการแพทย์อาจจะก้าวหน้าไปไกลจนกระทั่งทำให้คนเรากลายเป็นอมตะได้เหมือนกับในหนังวิทยาศาสตร์ขึ้นมา ก็จะเป็นเรื่องใหญ่ของบริษัทประกันที่สร้างประกันชีวิตแบบบำนาญขึ้นมา และนี่จึงทำให้การประกันบำนาญของทุกบริษัทนั้นออกมารถบ่ว่าจะจ่ายเงินรายงวดไปจนถึงอายุเท่าไร เช่น 90 ปี หรือ 100 ปี เป็นต้น

กรมธรรม์ประกันชีวิตแบบบำนาญ (Annuity) จึงเป็นการประกันชีวิตที่เน้นความคุ้มครองผู้เอาประกันภัยที่ต้องการมีรายได้ประจำเพื่อใช้จ่ายในช่วงเกษียณอายุ ลักษณะการจ่ายผลประโยชน์เงินบำนาญจะเป็นรายงวดอย่างสม่ำเสมอตามการทรงชีพของผู้เอาประกันภัย โดยอายุเริ่มต้นในการรับเงินบำนาญนั้น จะแตกต่างกันตามความคุ้มครองที่เลือกไว้ ซึ่งอาจเริ่มตั้งแต่อายุ 55 ปีขึ้นไป โดยจะจ่ายเงินรายงวดไปจนถึงอายุ 80 ปีหรือมากกว่านั้น

อย่างไรก็ตาม การที่บริษัทจะจ่ายเงินการันตีรายงวดไปเป็นระยะนานๆ นั้นก็มีความเสี่ยงจากการลงทุนอยู่ไม่น้อย เพราะไม่รู้จะไปหาซื้ออะไรมาลงทุนให้ได้ผลตอบแทนระยะยาวเพื่อไปการันตีให้กับผู้เอาประกันได้ จึงทำให้เบี้ยประกันภัยของแบบประกันบำนาญที่การันตีเงินรายงวดนั้นค่อนข้างแพงและไม่เป็นที่น่าดึงดูดเท่าไร ทั้งๆ ที่วัตถุประสงค์ของแบบประกันบำนาญนี้ได้ถูกออกแบบมาให้เหมาะสมกับความต้องการของคนวัยเกษียณเป็นอย่างดี จนไม่สามารถหาเครื่องมือทางการเงินใดๆ มาทดแทนแบบประกันบำนาญเหล่านี้ได้

กลุ่มลูกค้าเป้าหมายส่วนใหญ่จึงอยู่ในช่วงอายุ 30 - 55 ปี ที่เล็งเห็นความสำคัญกับรายได้ประจำที่ขาดไปในช่วงที่ไม่ได้ทำงาน ซึ่งอาจไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หรือค่ารักษาตัวในโรงพยาบาลที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน กลุ่มลูกค้าเป้าหมายจึงอาจไม่ใช่แค่เพียงกลุ่มคนที่ไม่มีครอบครัว แต่ยังรวมไปถึงกลุ่มคนที่มีครอบครัว แต่อยากมีรายได้เป็นของตัวเอง โดยที่ไม่ต้องพึ่งพาลูกหลานและภาครัฐในยามเกษียณ

ดังนั้น ทางกรจึงได้สนับสนุนให้ประชาชนมีการซื้อประกันบำนาญเก็บไว้เป็นสวัสดิการทางการเงินเมื่อยามเกษียณ เพื่อแบ่งเบาภาระของภาครัฐที่อาจจะต้องเลี้ยงดูประชาชนวัยสูงอายุในอนาคต โดยเบี้ยประกันแบบบำนาญที่สามารถนำมาลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานั้นก็เหมือนเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนรู้จักการออม เพื่อมีเงินใช้จ่ายในยามเกษียณ ซึ่งเป็นการลงทุนและการวางแผนระยะยาวในขณะที่สามารถหารายได้อยู่ ทั้งยังเป็นการลดภาระของภาครัฐในการดูแลผู้ที่เกษียณอายุในอนาคต

มันจึงไม่เป็นเรื่องแปลกเลยที่เห็นว่าประเทศต่างๆ ได้ให้สิทธิในการลดหย่อนภาษีสำหรับคนที่ซื้อประกันบำนาญในประเทศของตนเอง และสำหรับประเทศไทย ทางภาครัฐได้กำหนดให้กรมธรรม์ประกันชีวิตแบบบำนาญที่สามารถลดหย่อนภาษีได้นั้น จะต้องมึลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องไม่มีการจ่ายเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ในช่วงที่จ่ายเบี้ยประกันภัย (Accumulation period) ยกเว้นกรณีเสียชีวิตเท่านั้น ทั้งนี้ระยะเวลาในการชำระเบี้ยประกันภัยจะเป็นกี่ปีก็ได้
2. ต้องมีการจ่ายเงินคืนเป็นรายงวดเท่าๆ กันอย่างสม่ำเสมอในช่วงที่จ่ายเงินบำนาญ (Payout period) ซึ่งต้องเริ่มตั้งแต่อายุ 55 ปี หรือ 60 ปี ไปจนถึงอายุ 85 ปีหรือมากกว่า
3. ต้องซื้อกับบริษัทที่ประกอบกิจการในไทย และผ่านการอนุมัติและรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ว่าเป็นประกันชีวิตแบบบำนาญที่ใช้สิทธิหักลดหย่อนภาษีได้

การประกันแบบบำนาญ เป็นแบบประกันที่ให้ความคุ้มครองชีวิตเช่นเดียวกัน แต่มีจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ การประกันชีวิตจะให้ความคุ้มครองการเสียชีวิต ในยามที่ผู้เอาประกันภัยต้องการมีชีวิตอยู่ แต่เป็นกังวลหากต้องเสียชีวิตไปก่อนวัยอันควร แต่การประกันชีวิตแบบบำนาญนั้น เป็นการให้ความคุ้มครองในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยที่มีชีวิตยืนยาว และเป็นกังวลกับการดำรงชีพในยามเกษียณอายุ โดยรายได้ที่เก็บออมไว้อาจไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน รวมถึงผู้เอาประกันภัยที่อยากมีรายได้ที่แน่นอนสม่ำเสมอในยามที่ไม่ได้ทำงานตามปกติ

ดังนั้น เบี้ยประกันแบบบำนาญที่สามารถนำมาลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ก็เหมือนเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนรู้จักการออม เพื่อมีเงินใช้จ่ายในยามเกษียณ ซึ่งเป็นการลงทุนและการวางแผนระยะยาวในขณะที่สามารถหารายได้ได้ ก็ยังเป็นการลดภาระของภาครัฐในการดูแลผู้เกษียณอายุในอนาคต

กรมธรรม์ประกันชีวิตแบบบำนาญนั้น จะอยู่ในตะกร้าเดียวกับ กองทุน RMF กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งเมื่อรวมเงินที่ซื้อเข้าไปทั้ง 3 อย่างแล้วจะต้องไม่เกิน 500,000 บาทในแต่ละปี โดยแต่ละอย่างเองก็มีเพดานที่แยกจากกันออกมาอีกต่างหาก เช่น

1. ประกันบำนาญ จะซื้อได้สูงสุดไม่เกิน 15% ของเงินรายได้ในปีนั้น และทั้งนี้จะต้องไม่เกิน 200,000 บาท
2. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ในส่วนที่เรียกว่า “เงินสะสมของลูกจ้าง” ซึ่งเป็นจำนวนที่แล้วแต่ลูกจ้างจะให้หักสะสมเข้ากองทุนในแต่ละเดือน
3. กองทุนรวมแบบ RMF จะซื้อได้สูงสุดไม่เกิน 15% ของเงินรายได้ในปีนั้น

ปัจจุบันในประเทศไทยนั้นมีแบบประกันบำนาญที่ขายในท้องตลาดอยู่ 2 ลักษณะคือ แบบชำระเบี้ยครั้งเดียว (Single Premium Annuity) และแบบที่ชำระเบี้ยเป็นรายงวด (Regular Premium Annuity) โดยทั้ง 2 แบบนั้นจะเป็นแบบที่การันตีเงินรายงวดเหมือนกันหมดเนื่องจากตลาดในประเทศไทยยังตอบรับกับกระแสของการการันตีอยู่มาก เราเรียกการประกันบำนาญที่การันตีเงินรายงวดแบบนี้ว่า Fixed Annuity

สำหรับประเทศที่มีผลตอบแทนจากการลงทุนในระยะยาวที่ต่ำและมีความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยสูงนั้น จะนิยมออกแบบประกันที่ไม่การันตีแต่จะให้ผลตอบแทนตามการลงทุนที่ผู้เอาประกันได้เลือกลงทุนไว้ (ซึ่งก็มีโอกาสติดลบได้) เรียกว่า Variable Annuity ที่มีลักษณะคล้ายๆ กับการประกันพ่วงการลงทุน แต่ในกรณีนี้จะกลายเป็นแบบประกันบำนาญพ่วงการลงทุนแทน

มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการออมในรูปแบบประกันชีวิตแบบบำนาญ โดยจะออกเป็นกฎกระทรวง ต่อไป

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2553 เป็นต้นไป สำหรับการหักค่าลดหย่อนและยกเว้นภาษีเงินได้ “ค่าเบี้ยประกันชีวิต” โดยเพิ่มวงเงินการลดหย่อนค่าเบี้ยประกันชีวิต จากเดิม ไม่เกิน จำนวนเงิน 100,000 บาท เป็นจำนวนเงิน 300,000 บาท ทั้งนี้ วงเงินส่วนที่เพิ่มขึ้น ให้เป็นการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ ที่ผ่านการอนุมัติและรับรองจากการสำนักงาน คปภ. จำนวนเงิน 200,000 บาท แต่ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน และเมื่อรวมกับเงินได้ที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกองทุนสงเคราะห์ครูตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน และค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แล้ว ต้องไม่เกิน จำนวนเงิน 500,000 บาท

คณิตศาสตร์ประกันภัย กับมาตรฐานการรายงาน ทางการเงินฉบับที่ 9 (IFRS9)

โดย นาย ปฐมพงษ์ เที้ยรมณีกุล (Management Associate-Actuarial Business Solutions)

ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ได้มีการประชุมนำมาตรฐานรายงานทางการเงินฉบับที่ 9 เข้ามาใช้ในประเทศไทย ส่งผลให้ธุรกิจในประเทศไทยจำเป็นต้องมีการปรับตัว เพื่อให้ทันต่อมาตรฐานบัญชีฉบับใหม่ในครั้งนี้ โดยมีจุดประสงค์คือ เพื่อไม่ให้ประเทศไทย โดนลดความน่าเชื่อถือในการรายงานทางการเงิน และเพื่อให้การลงบัญชีนั้นมีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น เช่น การคำนวณมูลค่ายุติธรรม (Fair Value) ฯลฯ โดยปรับเปลี่ยนจากมาตรฐานเดิม IAS 39 โดยมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2562 (ซึ่งมีแนวโน้มในการเลื่อนพิจารณาการบังคับใช้มาตรฐานนี้ออกไปตามสภาวิชาชีพบัญชีฯ จะประกาศใช้ในภายภาคหน้า)

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน หรือ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 9 เป็นมาตรฐาน เกี่ยวกับ เครื่องมือทางการเงินที่มีวัตถุประสงค์คือ การจัดทำรายงานทางการเงินสำหรับ “สินทรัพย์ทางการเงิน และ หนี้สินทางการเงิน” เพื่อเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินใน

การประเมินถึงจำนวนเงิน ช่วงเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ โดยมีการนำหลักสถิติเข้ามาในส่วนของ การด้อยค่าของเครื่องมือทางการเงิน (Impairment) ด้วยวิธีการนี้จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึง มูลค่ายุติธรรม (Fair Value) ได้ดียิ่งขึ้น

“ แล้วอะไรคือการถ้อยค่าของเครื่องมือทางการเงิน (Impairment) ตามมาตรฐาน IFRS 9 ”

ยกตัวอย่างจากธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ปัจจุบันการตั้งสำรองของลูกหนี้ปกติที่ค้างชำระ 0-30 วัน สำรองแค่ 1% ของวงเงินสินเชื่อ แต่เกณฑ์ใหม่ให้ตั้งสำรองตามโอกาสความเสี่ยงในรอบ 12 เดือนข้างหน้า โดยอาจดูจากพฤติกรรมการชำระหนี้ในอดีตว่าเคยมีประวัติค้างชำระหรือไม่ และมองไปข้างหน้าว่าโอกาสจะผิดนัดชำระหรือไม่ ซึ่งหากมีความเสี่ยงผิดนัดชำระหนี้ แบนก์ก็อาจต้องตั้งสำรองกลุ่มนี้มากกว่า 1% สำหรับลูกหนี้ที่ค้างชำระ 30-90 วัน เดิมแบงก์ก็ตั้งสำรอง 2% เกณฑ์ใหม่พิจารณาการตั้งสำรองบนโอกาสการผิดนัดชำระหนี้ตลอดอายุสัญญาการกู้ เช่น หากค้างชำระแล้ว 1 งวด และมีความเสี่ยงผิดนัดชำระงวดที่ 2 แบนก์ก็อาจต้องตั้งสำรองเพิ่มเป็น 10% หรืออาจต้องตั้งสำรองเต็ม 100% ได้ (ที่มา: <https://www.prachachat.net/finance/news-145711>; แบงก์โล่ทิงทิงหนี้เสีย3แสนล้าน ดันแก้เกมมาตรฐานบัญชีใหม่)

จากตัวอย่างข้างต้น ธนาคารมีการตั้งสำรองจากพฤติกรรมการชำระหนี้ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับตามหลัก “Expected Credit Loss” กล่าวคือ

- 1) หากลูกหนี้ไม่มีการผิดนัดชำระเลย จะมีการตั้งเงินสำรองตามกระแสเงินสดที่จะได้รับภายใน 12 เดือน (12 month expected credit losses)
- 2) หากลูกหนี้มีความเสี่ยงการผิดนัดชำระสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ จะต้องการตั้งสำรองโดยคำนวณใหม่ตามอายุของตราสารนั้น ๆ แทน (Lifetime expected credit losses)
- 3) หากลูกหนี้ปฏิบัติผิดสัญญา มีประวัติการค้างชำระหรือผิดนัดชำระ ก็ควรจะตั้งสำรองเพิ่มตามสัดส่วน ความเสี่ยงที่สูงขึ้นและพิจารณากระแสเงินสดตามอายุของตราสารนั้น ๆ แทน (Lifetime expected credit losses)

แล้วนักคณิตศาสตร์ประกันภัยมีส่วนร่วมกับการทำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ยังไง ตามมาตรฐาน IFRS9 ได้มีการปรับเปลี่ยนเพื่อลดช่องโหว่ทดแทนมาตรฐานฉบับเดิมกล่าวคือ จะมีการลงบัญชีที่ต่อเมื่อเกิดการผิดนัดชำระไปแล้ว ซึ่งเป็นการลงบัญชีแบบไม่มีประสิทธิภาพ ไม่สามารถนำไปตั้งเงินสำรองของกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่มาตรฐานฉบับใหม่นั้นมีการนำหลักการทางคณิตศาสตร์ประกันภัยมาประยุกต์นั่นก็คือ การคิดความน่าจะเป็นที่ลูกหนี้จะผิดนัดชำระ (Probability of Default) ในส่วนของการด้อยค่าของเครื่องมือทางการเงิน (Impairment)

แล้วนักคณิตศาสตร์ประกันภัยทำงานอย่างไร โดยทั่วไปแล้วสำหรับนักคณิตศาสตร์ประกันภัย ความไม่แน่นอนหรือความเสี่ยงนั้นเปรียบเสมือนโอกาสสำหรับพวกเขา เพราะงานของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยคือ การวิเคราะห์เหตุการณ์ในอดีต ประเมินความเสี่ยงในปัจจุบัน และสร้างโมเดลคาดการณ์เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอาจจะมีผลกระทบหรือทำนายในระยะยาวเพื่อที่จะประเมินสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้มากที่สุด และโอกาสของสิ่งที่ดีที่สุดรวม

ถึงเหตุการณ์ที่แย่ที่สุดที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้ แต่อย่างไรก็ตามนักคณิตศาสตร์ประกันภัยไม่ได้ทำงานแค่ในธุรกิจประกันภัยตามชื่อเท่านั้น แต่สามารถทำงานร่วมกับบริษัทประกันภัย, สถาบันทางการเงินต่าง ๆ, ธนาคารพาณิชย์, กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ, หน่วยงานภาครัฐ และอื่น ๆ อีกมากมาย

สรุปคือ การคิดความน่าจะเป็นที่ลูกหนี้จะผิดนัดชำระ (Probability of Default) ในส่วนของการด้อยค่าของเครื่องมือทางการเงิน (Impairment) นั้นสามารถอธิบายได้จาก “การวิเคราะห์เหตุการณ์ในอดีต ประเมินความเสี่ยงในปัจจุบัน และสร้างโมเดลคาดการณ์เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต” คือ นักคณิตศาสตร์จะเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาจำลองและสร้างโมเดลคาดการณ์เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ในที่นี้คือ ความน่าจะเป็นที่ลูกหนี้จะผิดนัดชำระ (Probability of Default) แล้วนำสิ่งที่ได้นี้ไปประยุกต์ใช้กับมาตรฐานรายงานทางการเงินฉบับใหม่ ในส่วนของการตั้งสำรองของกิจการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

UNIQUE LIFE RESOLUTIONS

THAIRE LIFE ASSURANCE PUBLIC COMPANY LIMITED

TEL. (662) 666 9000 | FAX. (662) 277 6227 | www.thairelife.co.th

**ไทย
ประกัน
ชีวิต**

คิด เคียงข้าง ทุกชีวิต

รางวัลไม่สำคัญเท่า “โอกาส”

รางวัลบริษัทประกันชีวิตที่ได้มาตรฐานระดับโลก
รางวัลบริษัทประกันชีวิตที่มีฐานะการเงินมั่นคงดีเยี่ยม
และรางวัลอื่นๆ บนเวทีโลก
คุณไม่เกิดขึ้นหากไม่ได้รับ “โอกาส” จากท่าน

ไทยประกันชีวิต ขอมอบรางวัลนี้แด่คนไทยทุกคน
พร้อมคำมั่นว่า จะรักษาคุณภาพการบริการระดับโลก
เพื่อขอบพระคุณที่ให้โอกาสเราดูแลท่านตลอดมา

รางวัลที่ได้รับ

- Best Life Insurance Company of the Year 2016 1st World Finance 1st Thailand
- Best Life Insurance Company Thailand 2016 1st International Finance Magazine 1st Thailand
- Company of the Year 2016 1st International Business Awards 2016 (Stevie Awards) 1st Thailand
- Most Innovative Company of the Year 2016 1st International Business Awards 2016 (Stevie Awards) 1st Thailand
- Customer Service Department of the Year 2016 1st International Business Awards 2016 (Stevie Awards) 1st Thailand
- Superbrands Thailand 2016
- International Quality Client Award 2015
- Executive of the Year 1st International Business Awards 2011 (Stevie Awards)
- Life Insurance Company of the Year 2006 1st Asia Insurance Industry Awards

ตัวแทนไทยประกันชีวิต

และ กว่า 300 สาขาทั่วประเทศพร้อมดูแลคุณ หรือ โทร. **1124**